

Ο Ξερόλας

Μαίη Κοκκίδου

Andante

Piano

Λι-ρα - ρά λι-ρα-ρά λι-ρα-ρά ρα-λέ — ρο και κα-
ρά λι-ρα-ρά λι-ρα-ρά ρα-λέ - ρο τη βρο-

5

Pno.

λά και κα-κά ό-λαε-γώ τα ξέ - ρω στη ζω - ή μ'ο-δη-γεί μα-γε-μέ-νο βέ-
χή τη χρυ-σή θέ-λω να σας φέ - ρω μια βρο-χή μα-γι-κή κια-πα-λή σα σκό-

8

Pno.

- λος και γυρ-νώ στην αρ-χή λί-γο πριν το τέ - λος — λί-γο πριν το τέ-
- νη που καρ-διές παι-δι-κές και τη γη χρυ-σώ - νει — και τη γη χρυ-σώ-

12

- - λος. Δεν χά - νο - μαι στη νύ - χτα - δεν πιά - νο - μαι σε
 - - νει. Μα στέ - κο - μαι σαν πέ - τρα - και ντρέ - πο - μαι τα

Pno.

12

X3

16

3 3

δίχ - τυα και σε γη - τειές, και σε γη - τειές. Λι-ρα λος.
 δέ - ντρα και τα παι - διά, και τα παι-διά. Λι-ρα

Pno.

16

Λιραρά λιραρά λιραρά ραλέρο
 και καλά και κακά όλα εγώ τα ξέρω
 στη ζωή μ' οδηγεί μαγεμένο βέλος
 και γυρνά στην αρχή λίγο πριν το τέλος,
 λίγο πριν το τέλος.

Δε χάνομαι στη νύχτα, δεν πιάνομαι σε δίχτυα
 και σε γητειές, και σε γητειές.

Λιραλά

Τη βροχή τη χρυσή θέλω να σας φέρω
 μια βροχή μαγική κι απαλή σα σκόνη
 που καρδιές παιδικές και τη γη χρυσώνει,
 και τη γη χρυσώνει.

Μα στέκομαι σαν πέτρα και ντρέπομαι τα δέντρα
 και τα παιδιά, και τα παιδιά.